

פניני הרמה

יו"ל ע"י "קהילת הרמה" בירושלים עיה"ק תובב"א
שע"י יוצאי ישיבה הרמה דלונדון יצ"ו

זמני עיה"ק ירושלים תובב"א:

הלקה"נ - 7:13 / צאת השבת [ר"ת] - 9:07

בנשיאות עט"ר מרן ראש הישיבה הגאון רבי אליקים שלעזינגער שליט"א

פרשת קרח

מפניני רבינו:

וישמע משה ויפול על פניו. (טז. ד.), ברשב"ם פי' ויפול כו' לתפלה, ושם נאמר לו מה שיאמר לקרח ע"כ, נמצאנו למדים שע"י תפלה זוכים לגילוי רצונו ית', ובפרט תפלה של נפילה, הוא בגדר נפילת אפים כדאי' ברבינו בחיי, ובהסתלק רצון עצמי מתגלה לו דעת תורה [ויעויין מש"כ בזה (בבית אב עה"ת) בפרשת תולדות עה"פ ותלך לדרוש].

(מתוך ספר בית אב על התורה ח"א)

אל תפן אל מנחתם לא חמור אחד מהם נשאתי. (טז. טו.), יש לפרש עפ"י אמרם ז"ל המארח ת"ח בביתו כאילו הקריב תמידין (ברכות י"י) הרוצה לנסף יין על גבי המזבח ימלא גרונו של ת"ח יין (יומא ע"א), הרי שהמהנה ת"ח הוא מקריב קרבן, וע"כ אילו היו מהנים את משה כבר היו ראויים לקבלת קרבנם, וע"כ כאן שמרע"ה היה צריך לבקש שלא יקובל מנחתם היה צריך להזכיר שלא היה נהנה מהם.

ועוד אילו מרע"ה היה נהנה מהם לא היה אפשר לו להתפלל שלא תקובל קרבנם, כי היה אסור להיות כפוי טובה, נמצא למדים כמה יזהר אדם שלא להנות מן הרשעים וד"ל.

(שם)

השתדלו והרבו תחינה ובקשה

נא להעתיר ולהרבות בתפלה לרפואתה השלימה והקרובה של הילדה הרכה הנולדה

חיה יהודית בת רישא פראדיל

שכבר נולדה לפני כמה חדשים, ועדיין לא שוחררה מהבית חולים, עקב התפתחות סיבות רפואיות בתדירות

ויה"ר שישמע ה' קול שועתינו וישלח לה רפו"ש לכל אבריה וגידיה בקרוב ממש בתושח"י אמן

מאמר "יצר הרע פנימי וחיצוני"

מתוך ספר בית אב שיחות החדש – נאמר בשנת תשס"א לפ"ק [נכתב בקיצור]

ושכן רע כבר מחולקים בני אדם, ויש מדמים שבזה אין חסרון כ"כ, והוא טעות גמור, כי הוא הוא היצה"ר שהוא דרך בריאתו של אדם, וכמה טפשאי הני אינשי שלוחמים נגד יצה"ר ורוצים להתחבר עם הרשעים, והוא להיפך, מקודם צריך לברוח מסביבה רעה [כמו שדברנו בשבוע שעבר (ע"י בספר בית אב שיחות החדש פרשת שלח מאמר ט)], ואח"כ אפשר להתגבר על היצה"ר שבתוכו, ואם אינו עושה כן יצרו בווער בו ואינו מרגיש.

והוא הענין שתחילה אמר הקב"ה "ואכלה אתם כרגע" (טו. כא.), ר"ל עד שטענו משה ואהרן האיש אחד יחטא ועל כל העדה תקצוף, וא"ל הקב"ה דבר אל העדה העלו ממשכן קרח וגו', דהיינו שכל זמן שנמצאים יחד עם הרשעים, נחשבים כמוהם, עד שנבדלים מהם, ושם ברש"י (פסוק א) מה ענין ראובן לכאן, מפני שאוי לרשע אוי לשכנו.

ובאבות (פ"ב מ"ח): "הוא היה מונה שבתן כו' רבי יהושע בן חנניה אשרי יולדתו", ושם (מ"ט): "צאו וראו איזוהי דרך ישרה שידבק בה האדם כו' רבי יהושע אומר חבר טוב", ובמהר"ל האריך מאוד בפירוש המשנה, ולענינו מש"כ "אשרי יולדתו" פירוש שנולד בקדושה, דהיינו להתגבר על יצר הרע, וזו עצתו לעמוד בזה, שיברח מחבר רע וידבק בחבר טוב, ועי"ז ינצל.

אמנם הדרכים להנצל שונים, וכמש"כ באדרת אליהו (דברים א. א.), נגד יצה"ר החיצוני הוא להתבודד ממנו ונגד הפנימי הוא דבקות התורה, אבל כל זמן שלא נבדל מן החבר רע החיצוני, לא תתכן דבקות בתורה, וזהו פירוש מזמור א' בתהלים, "אשרי איש אשר לא הלך בעצת רשעים ובדרך חטאים לא עמד וגו' כי אם בתורת ד' חפצו ובתורתו יהגה יומם ולילה", והיינו שקודם להתרחק מהתחברות הרשעים ואח"כ לידבק בתורה, והבן.

בכל בוקר אנו מבקשים "ואל תשלט בנו יצר הרע כו' והרחיקנו מאדם רע ומחבר רע", היינו שמבקשים להנצל מיצה"ר הפנימי והחיצוני, אשר שני אלה הם המסיתים האדם לחטוא, והוא שפירש"י עה"פ ויקח קרח מלשון יקחך לבך, שלבו לקחו, והפירוש השני לקח ראשי סנהדראות בדברים כמש"כ קח את אהרן, והן הם ב' דרכי ההשפעות שאמרנו שהאדם צריך להנצל מהם.

אבל המתבונן יראה כי שנים אלה שורשם אחד, וכמש"כ בנפש החיים (שער א פ"ו בהגה) דלפני החטא היה אדם הראשון ישר, והוצרך הנחש לבא מבחוץ להשטינו, הנחש את האשה והאשה את אדם, אבל אחר חטא עץ הדעת נכנס היצר לתוך לבו, הוא היצה"ר הוא המשטין שבחוץ שנכנס לפנים הלב, ונדמה לאדם כי הוא עצמו, והוא הרוצה ונמשך לעשות העון, ולא שאחר מפתהו, אבל אינו אלא דמיון, כי האדם רצונו טוב רק היצר מבלבלו, והוא שכתב הרמב"ם (פ"ב גירושין ה"כ) לענין כופין עד שיאמר רוצה אני, כי רוצה האדם לעשות רצונו ית' וע"י שמרפה ממנו היצר, מתגלה רצונו האמיתי, והוא הטעם כי באמת היצר הוא השטן שמבחוץ, שאור שבעיסה, כי השאור עומד הוא בפני עצמו אבל מחמיץ את העיסה.

וכן הוא לשון החובות הלבבות בשער יחוד המעשה (פ"ה): "ומן החזק שבשלוחיו אשר יורה אותך וילחם אותך בהם במצפון עניןך שישתדל לספק עליך אממתך ולשבש מה שנתברר לך ולערבב את נפשך במחשבות כזבים וטענות שקרים יטריד אותך בהם מתועלותיך ויספק עליך מה שנתברר לך מאמונתך ודתך, ואם תהיה נזהר ממנו ותזמין לו שלוחי שכלך להלחם אותו בהם ותסלק חציו מעליך תנצל ותמלט ממנו בעזה"י" עיי"ש, והוא בגמרא שבת (דף קה:) : "לא יהיה בך אל זר ולא תשתחוה לאל נכר איזהו אל זר שיש בגופו של אדם הוי אומר זה יצר הרע".

ובודאי כל מי ששומר תומ"צ יבין כי אסור לילך אחר היצר ומחוייבים להתגבר נגדו, אבל לענין חבר רע

פרשת חקת

מפניני רבינו:

ויאמר ה' אל משה ואל אהרן בהר ההר וגו': יאסף אהרן אל עמיו וגו'. (כ. כג - כד), ברש"י "מגיד שמפני שנתחברו כאן להתקרב לעשו הרשע, נפרצו מעשיהם וחסרו הצדיק הזה, וכן הנביא אומר ליהושפט, בהתחברך עם אחזיהו פרץ ה' את מעשיך" ע"כ, יש להתבונן דהרי כאן היתה רק בקשה לעבור דרך אדום, נמצא מכאן אנו למדים שעצם ההעברה דרך גבול אותו רשע כבר נקרא התחברות וצריך להקיף לבלתי להתחבר, והוא יבואר עפ"י הרמב"ם בהלכות דעות פרק ו דרך ברייתו של אדם להיות נמשך בדעותיו ובמעשיו אחר רעיו כו' ואומר אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים וכו', וברש"י (תהלים שם) מתוך שלא הלך לא עמד ומתוך שלא עמד לא ישב ע"כ, הרי תחלת מניעת ההתחברות עם הרשע היא שלא לילך אליו כלל, והבן.

(מתוך ספר בית אב על התורה ח"א)

יען לא האמנתם בי להקדישני לעיני בני ישראל לכן לא תביאו את הקהל הזה אל הארץ אשר נתתי להם. (כ. יב.), ברש"י "להקדישני. שאילו דברתם אל הסלע והוציא, הייתי מקודש לעיני העדה, ואומרים מה סלע זה, שאינו מדבר ואינו שומע ואינו צריך לפרנסה, מקיים דבורו של מקום, קל וחומר אנו", יש להתבונן כי ודאי גוף הענין שהאבן תוציא מים גם בהכאה, נס גדול וקידוש ה', אלא שעל ידי שהיו מדברים היו נתוסף עוד איזה לימוד מוסר, וע"י שמשה ואהרן חסרו לימוד זה כבר נענשו. יש להתלמד כמה צריך להזהר לבלתי להמנע מללמד את חבירו אפילו דבר מוסר אחד, ואפילו שיעשה דבר גדול בקידוש השם והתעוררות, כל שהיה יכול להוסיף מעט נתבע על זה.

(שם)

* * *

קול רבינו [מאמרי השקפה ומוסר]:

מאמר "כח התפלה"

מאמר זה הוא מסדרת מאמרים שנשא מרן רבינו שליט"א בחדשי סיון – תמוז שנת תשכ"ז לפ"ק, בתקופת מלחמת 'ששת הימים' שהתקיימה באה"ק, שלפי ראות העינים ניצחו בה הציונים נגד אויביהם בהצלחה גדולה שלא כדרך הטבע, וברוח גאוותם ועזותם, תלו אז הישועה ביכחי ועוצם ידי, ולדאבון הלב, בתקופה הזאת רבה בלבול המוחות גם בקרב החרדים, להאמין כי ח"ו חפץ ה' במעשיהם. ואז עמד מרן רבינו שליט"א כארי בשער להשמיע דעת תורה וללמד לעם בינה, ולציבור בני התורה את ההשקפה הנכונה איך להסתכל על הדברים שנעשו אז, ולמנוע אותם מלתור אחרי ההבל והעגל, מאמרים אלו נדפסו בספר בית אב שיחות החדש שי"ל בשנה זו.

המאמר הנוכחי הוא בענין גדול כח התפלה וחובתה בעת צרה

ענין משה רבינו במי מריבה להא שדרשו ראשך עליך ככרמל הרשים שבכם' וכו'.

אבל מתחילה יש להבין עיקר הדרוש היאך אפשר לומר שרשים שבישראל חשובים בעיני ה' כאליהו ותו למאי תפסו ז"ל ההוכחה מעליית אליהו השניה לבקשת גשמים ולא עלייה ראשונה של ירידת אש, ותו למאי נקטי הדמיון דלים שבראשיכם כדוד ודניאל ביחוד.

אלא הענין בכל זה, שהורו לנו חז"ל עיקר גדול בתפלה דהליכות הפרנסה בטבע בהשגחה פרטית קבע הקב"ה שיבא ע"י שיקדימו עבודת התפלה שהיא המוספת כח כביכול למעלה כו' ומשום הכי אפילו בזמן שרוצה הקב"ה להשפיע טובה בכירור ואין השעה צריכה לעורר רחמי שמים מ"מ כך רצונו יתברך שיתפללו מקודם כי כך קבע מי שאמר והיה העולם יתברך כו' ואחר שכן הוא אין נפקא מינה אם מתפלל אדם גדול כאליהו או הדיוט ורש בישראל כולנו בני אברהם יצחק ויעקב אשר השגחתו יתברך עלינו ונושאי מדברותיו של הקב"ה כו' ולא נתייחדו גדולי הדור לתפלה אלא בזמן שנדרשים רחמי שמים שתהיה השפעה וכדאיתא במסכת תענית פ"ב והיחידים חוזרים ומתענין מאן נינהו יחידים אלו תלמידי חכמים וכן נתייחדו צדיקים לעשות להם שינוי בהליכות הטבע כדי שירבה בתפלה" עכ"ל המלא.

וכן מצאנו בספר דרך השם (חלק ד פרק ה), וז"ל: "ענין התפלה הוא כי הנה מן הסדרים שסדרה החכמה העליונה הוא שלהיות הנבראים מקבלים שפע ממנו יתברך צריך שיתעוררו הם אליו ויתקרבו לו ויבקשו

יען לא האמנתם בי להקדישני, הנצי"ב זצ"ל בהעמק דבר מבאר הענין כי עד עכשיו היתה הנהגה ניסית אולם מכאן ולהבא רצה הקב"ה להרגילם להתנהג כאשר עתיד להיות עמהם בהכנסם לארץ, והיינו כח התפלה והתורה, וכמו מנהג ישראל בעצירת גשמים, ראש העם מדבר דברי כיבושים ואח"כ תפלת רבים והיא מתקבלת, הוא שצוה ה' ודברתם, כמבואר בתרגום ירושלמי "בשמא רבא" דהוי תפלה, ובתנחומא ודברתם דבר הלכה זו תורה, אלא שמשא רבינו, ע"י שהכה במקום דיבור, הוצרך להיות בדרך נס ונמנע הלימוד הנ"ל לדורות, כחו של תורה ותפלה.

וז"ל בהעמק דבר: "להקדישני לעיני בני ישראל, אילו היו עומדים משה ואהרן בתפלה היה נקרא בזה ונקדשתי בתוך בני ישראל שהוא אמירת דבר שבקדושה רבים כדאיתא במגילה, והיו ישראל מאמינים במעלת התפלה ושאי קדוש בתוכם, ועתה לא האמנתם את ישראל בזה" עכ"ל, ועי"ש בהרחב דבר שביאר בזה המדרש פרשת אמור, וז"ל: "והנה רבותינו ז"ל גילו הלוט שעל זה הענין הנפלא כמו שביארנו, והוא במדרש רבה פרשת אמור הדא הוא דכתיב ראשך עליך ככרמל ודלת ראשך כארגמן מלך אסור ברהטים ודרשו ראשך הרשים שבכם חשובים עלי כאליהו שעלה להר הכרמל כו' ודלת ראשך אמר הקב"ה הדלים שבהם [טעות הדפוס וצריך לומר הדלים 'שבראשיכם' ופירושו מנהיגי ישראל הדלים] חביבים עלי כדוד וי"א כדניאל מלך זה הקב"ה וכו' דבר אחר מלך זה משה דכתיב ביה ויהי בישורון מלך אסור ברהטים שגזר הקב"ה עליו שלא יכנס לא"י בשביל רהטים של מי מריבה, וכל זה פלא מה זה

פניו וכפי התעוררותם לו כן ימשך אליהם שפע ואם לא יתעוררו לא ימשך להם" עכ"ל.

היוצא מכל זה, לכאורה היה צריך להיות שמי שאינו מתפלל לא היה לו לקבל שום שפע, והרי אנו רואים שמי שאינו מתפלל יש לו עושר ואושר, והאיך יתכן זה? אולם גם זה יובן עפ"י מה דאיתא עוד בדרך השם (חלק ב פרק ח): "כי הנה המצב הטוב של העולם הזה באמת הוא שיהיו בני האדם דבקים לחכמה ועוסקים בעבודת בוראם ויהיה האמת גלוי וברור ויהיה הרשע נרדף ונכנע והתרמית משלך ולא תמצא עבודה בעולם בלתי אליו יתברך וכל המדות הטובות תמצאנה ותגברנה ותרחקנה המדות הרעות ותמאסנה, וכנגד זה תרבה השלוה וההשקט ולא ימצאו יסורים ומכאובים ונזקים, ויהיה האדון ברוך הוא משרה כבודו בגלוי בעולמו ושמה על מעשיו ומעשיו שמחים ועליזים לפניו.

וההפך לכל זה בהיות בני האדם שטופים אחרי התאוה ומואסים בחכמה ורחוקים ממנה ולא פונים לעבודה כי אם מעט או כלום והאמת ארצה והרשע גובר ומצליח התרמית והטעות רבה ועבודות נכריות בעולם והמדות הטובות נעדרות והמדות רעות נמצאות מאד וכנגד זה ההשקט חסר ואין שלוה והיסורין והנזקים רבים והאדון ברוך הוא מסתיר כבודו מעולמו והעולם הולך כאילו נעזב למקרה ונשלח לטבע ואין הקדוש ברוך הוא שמח על מעשיו ואין בני האדם שמחים לפניו ולא מכירים ויודעים מה היא שמחת הבריות לפני בוראם ובזמן כזה הרעים גוברים והטובים נשפלים" עכ"ל.

ועוד שם: "ואמנם הסבה לכל המציאות האלה היא השפעתו יתברך כי כפי מה שישפע על האדם כן ימצא בו מציאות וענין בכלל ובפרט, ושרש הכל הוא ענין הארת פניו יתברך והסתרם שבארנו למעלה בחלק א' שהוא שרש מציאות הטוב והרע בכל מקום שהם והנה השפעה נמשכת על פי הארת הפנים או הסתרם כפי מה שתגזר החכמה העליונה ומהשפעת ההארה יולד הרבוי הזכות והיקר ומהשפעת ההסתור יולד החסרון העביות והשפלות" עכ"ל"ק.

הרי שיש השפעה מצד הארה ומצד ההסתור, ומה גדול ההבדל ביניהם, וע"כ מי שמתפלל ניתן לו בדרך הארה, ואז מגיע אל השלמות והטוב כאמור יברכך ה' וכו' יאר ה' וכו' וישם לך שלום וכו', ולהיפך, אוי למי שהשפעתו בלי תפלה, אשר סופו חסרון ואבדון, לכאורה מוטב שלא תנתן לו.

והוא שאנו מתפללים "כי אם לידך המלאה הפתוחה הקדושה", מלאה ופתוחה, אבל שיהיה בכח קדושה.

ואפשר שהוא דאיתא במדרש פרשת מטות (כב, ו): "שלש מתנות נבראו בעולם, זכה באחת מהן נטל חמדת כל העולם, זכה בחכמה זכה בכל, זכה בגבורה זכה בכל, זכה בעשר זכה בכל, אימתי בזמן שהן מתנות שמים ובאות בכח התורה, אבל גבורתו ועשרו של בשר ודם אינו כלום ומתנות אלו בזמן שאינן באין מן הקדוש ברוך הוא סופן להפסק ממנו כו' למה, שלא היה מתנתן מן הקדוש ברוך הוא אלא חוטפין אותה להם", [ועוד מבואר בזה לקמן פרשת בלק].

ובזה נבין עוד דברי המדרש הנ"ל בפרשת אמור (לא, ד) באליהו הנביא, וז"ל: "הרשים שבכם חביבין עלי כאליהו שעלה לכרמל, הדא הוא דכתיב (מלכים א יח, מב): ואלהיו עלה אל ראש הכרמל ויגהר ארצה וישם פניו בין ברכיו, ולמה שם פניו בין ברכיו, אמר לפני הקדוש ברוך הוא, רבונו של עולם אם אין לנו זכות הבט לברית מילה" ע"כ, הרי חוץ מענין תפלה עוד לקח אליהו הנביא זכות מילה, ונראה כי ידוע ענין מילה שהערלה חלקו של נחש הוא הס"א, ע"כ טומנים המילה בקרקע שהוא חלקו.

ועיין במדרש פרשת שמות (ה, ח) עה"פ והיה במלון ונתעצל למול אליעזר: "וכי מנין ידעה צפורה שעל עסקי מילה נסתכן משה, אלא בא המלאך ובלע למשה מראשו ועד המילה כיון שראתה צפורה שלא בלע אותו אלא עד המילה הכירה שעל עסקי המילה הוא ניזק, וידעה כמה גדול כח המילה שלא היה יכול לבלעו יותר מכאן, מיד ותכרת את ערלת בנה ותגע לרגליו" ע"כ, והוא כנ"ל, כיון שהיה מל ונטל הערלה נתבטל בזה כחו של נחש, וידוע שאלהו שבא לעמוד לצד נביאי ה' לבטל כח הס"א, ע"כ ביקש בזכות המילה ובכח התפלה שיגיע שפע מן השמים ברצונו ית"ש בהארת פניו.

והוא שהתפלל עננו ה' עננו, עננו, שיתקבל התפלה, עננו שתהיה ניכר כי כולו קדוש לשם, והוא שאנו נדרשים בימים אלה זמן התגברות כחה של נחש ר"ל, הגורמים הרס וחורבן, שנהיה נבדלים מהם ע"י שנחתוך הערלה מגופנו ומלבנו, שנסתלק כח הס"א מאתנו, ונרחק מהם ונתפלל אל ה' ביתר שאת להיות נשפעים מטובו והארתו ית"ש.

וכבר כללו חז"ל כל הבקשות שאדם צריך להם, בתפלת י"ח כמבואר בספה"ק, ונתבונן בנוסח התפלה שסדרו לנו, שאנו מתפללים על חכמה

תשובה ישועה פרנסה בנין ירושלים, משמע שיתכן שכל אלה ח"ו יגיע מצד ההסתור חכמה ודעת מצד הטעות, ויש גם תשובה מוטעה [ויבואר במקום אחר], ויש ישועה ובנין ירושלים מצד ההסתור ח"ו,

וזה אין אנו רוצים, ומתפללים שתהיה ישועה ובנין ביהמ"ק מאתו ית' ובהארת פניו כאשר הבטיחנו נביאי אמת, ונתחזק בתפלה בזמן כזה באמת ונזכה לישועה בביאת משיח צדקינו.

* * *

משלחנו של רבינו:

פנינים ורעיונות שנשמעו מפי עט"ר מרן ראש הישיבה שליט"א בתקופה האחרונה

❖ **לימוד התורה ע"י כלי הטכנולוגיה:** מרן הגר"י אברמסקי זצ"ל היה מצטט את מאמר הגמרא מנחות (כח:): "תנו רבנן כל הכלים שעשה משה כשרים לו וכשרים לדורות חצוצרות כשרות לו ופסולות לדורות", והיה מבאר הדברים, דאף שהחצוצרות דהיינו הכלי שמוציא את הקול, היה שונה בשל דורות מבשל משה, מ"מ עצם התקיעה הוא ממש אותה תקיעה של משה, וכן הוא בענין לימוד התורה, אף שבמשך הדורות נשתנו החיצונית באופני הלימוד, מ"מ עצם מסירות התורה הוא ממש כמו שקבלנו במעמד הר סיני עכ"ד, וכמה הדברים ראויים להיאמר בתקופתנו אנו שהתרבתה הלימוד דרך הטלפון והאימעיילס ועוד כהנה רבות, אשר בדורות הקודמים לא חלמו על זה, מ"מ גוף דברי התורה הם שקבלנו ועל הדרך שקבלנו מדור דור עד משה רבינו ע"ה.

(שב"ק נשא דהאי שתא)

❖ **מעמד הבן תורה כשהוא בביתו:** כבר נתעוררו המפרשים במה שהאריכה תורה בפרשת הנשיאים, לחזור על כל פרט ופרט מהקרבת לכל אחד מנשיאי ישראל, אף שכולם שוים ממש, ונראה שהתורה רמזה בכאן לימוד גדול, שכל אחד ואחד ובכל מצב ומצב שייך שיזכה לאותו השלמות ממש, כפי מצבו, וכמש"כ בשפת אמת (פרשת במדבר תרנ"א) בביאור הפסוק "שלום שלום לרחוק ולקרוב" (ישעיה נז. יט.), דבכל מצב שהוא שייך שיזכה לשלמות, כפי המצב הוא, פעמים שהוא בהתקרבות, ופעמים אף במצב של התרחקות [ז"ל השפ"א שם: "הענין הוא דכתיב שלום שלום לרחוק ולקרוב, דיש זוכין אל השלמות על ידי קרבות ויש על ידי רחקות ולא עוד אלא שמקודם כתיב לרחוק ואיזהו חכם המכיר את מקומו" עכ"ל], והוא עומק כוונת מאמר הגמרא בבא בתרא (ע"ה). שלעוה"ב כל אחד נכוה מחופתו של חברו, ר"ל שמכיר שגם הוא יכול להגיע לשלמות כפי מצבו דיליה, וזה מה שרמזה התורה, שבכל אחד מהנשיאים, אף שכל אחד הביאו על פי דרכו וכוונותיו, עם כל זה כולם היו באותו השלמות לכל פרטיה ודקדוקיה.

והדבר נוגע לנו ביתר בתקופתנו אנו, שלדאבוננו הרבה ממוסדות התורה עדיים סגורים, ורבים מבני התורה יושבים ולמדים בביתם, בל יחשוב האדם שממילא חסר לו השלמות, אלא אדרבה, גם בתקופה זו - שאף אחד אינו רואה את מעשיו, וברצונו יבטל כל היום מלימודו, ולא ידעו חבריו מזה - שייך שיגיע לשלמות כפי מצבו, וכמשנ"ת.

(מתוך שיחת השבועי מוצש"ק נשא)

* * *

לקבלת הגליון שבועי יש לפנות ל: gilyonhoromoh@gmail.com

יודו לשם חסדו ונפלאותיו לבני אדם!

חסדי השם כי לא תמנו כי לא כלו רחמיו! גליון זה נתנדב לכבוד ידידנו החשוב והיקר, הרב הגאון המופלג בתורה וביראה, רודף צדקה וחסד בכל עת ועונה, מרביץ תורה לעדרים, שמו מפארים

ה"ה ר' אלתר יעקב שלעזינגער שליט"א

ר"מ בישיבה"ק סאטמאר לונדון יצ"ו

לרגל השמחה שבמעונו בנישואי בתו הכלה תחי'

ויה"ר שיהא הקשר של קיימא והבנין עדי עד, בורא עולם בקנין השלם זה הבנין, ויזכה לראות רוב נחת מכל יוצ"ח מתוך הרחבת הדעת, אמן

* * *

בד בבד יזכרו כאן החסדים הגדולים שגמלו לו מן השמים, בהצלת חייו מיד פרא אדם רועז אכזר, שניסה לפגוע בו באבדת נפש רח"ל, והקב"ה הצילו באורח פלאי והשאירו בחיים, ונתקדש שם שמים על ידו, כאשר הרופאים לא האמינו מה שעוניהם ראו,

וכולם הודו וברכו שמו על גודל הנס שהקב"ה עשה עם עבדו

ויה"ר שיזכה לאריכות ימים ושנים טובות מתוך מנוחת ושמחת הנפש, וישלח לו הקב"ה במהרה רפואת הגוף והנפש לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו, ויתחזק ביתר שאת, אך טוב וחסד ירדפוהו כל ימי חייו, אמן.